

Erica Brown. Return

There are many activities we do this season to externalize sin so that we can be emboldened enough to conquer it. In the ancient days of the Bible, Yom Kippur was a time when two goats were designated by lottery to bear the sins of the people. One was to be sacrificed to achieve expiation and the other was, according to rabbinic tradition, to be dashed off a cliff, carrying to its death the weight of our collective transgressions. The ceremony must have been freighted with a degree of momentousness and nervous anticipation:

Aaron shall lay both his hands upon the head of the live goat and confess over it all the iniquities and transgressions of the Israelites, whatever their sins, putting them on the head of the goat; and it shall be sent off to the wilderness through a designated man. Thus the goat shall carry on it all their iniquities to an inaccessible region; and the goat shall be set free in the wilderness. (Leviticus 16:21_22)

Although in talmudic interpretations the goat met its death, in the biblical text the goat was merely shunted to an inaccessible region, a stunning metaphor for the abandonment of sin. We cannot kill the past; we can only hope that it travels to an inaccessible place where it no longer tempts, marks, or harms us.

The modern equivalent is the *tashlikh* ceremony where we ritually rid ourselves of sin by giving it to innocent fish. Alternatively, we may swing a chicken around our heads or palm our sins onto coins in its place.

Some years ago, I found sin towelettes and a line of soaps designed to scrub us clean of all iniquity, following the reasoning at the end of the Leviticus chapter about the two goats: "This day of atonement shall be made for you to cleanse you of all your sins; you shall be clean before the Lord" (Leviticus 16:30). This verse suggested to the halakhic mind that the day of Yom Kippur itself has cleansing powers. Today you can even purchase pre-written apology notes where you check off the boxes that list your crimes and misdemeanors, conveniently providing the language of contrition if words are hard to conjure. I know all about the notes because I got one last year from a family member. In many ways, however, our attempts to externalize and remove sin have become shallow practices that distract us from the harder work of change. Teshuva-lite does not transform anyone; it only creates a ritual patina that may or may not stimulate repentance. Teshuva is not that easy.

Rambam Moreh Nevukhim – Guide for the perplexed

There is no doubt that sins cannot be carried like a burden and taken off the shoulder of one being to be laid on that of another being. But these ceremonies are of a **symbolic character**, and serve to impress people with a certain idea, and to induce them to repent - as if to say, we have freed ourselves of our previous deeds, have cast them behind our backs, and removed them from us as far as possible.

TASHLICH

<p>Minhagim of the Maharil Says the Maharil (1360-1427): That which is the custom to go on Rosh Hashanna, after the meal, to seas and rivers “to cast our sins into the depths” is a memorial to the Akeda as told by the Midrash, that Abraham entered a river up to his neck, and then proclaimed: “God! Save! For the waters are threatening my life!”</p> <p>Maharil said that when you do go to the river on Yom Tov, not to take any food along to throw to the fish ... because it is against the law in Yom Tov.</p>	<p>ספר מהרי"ל (מנהגים) הלכות ראש השנה [ט] אמר מהרי"ל סג"ל מה שנהגין לילך בר"ה אחר סעודה אצל ימים ונהרות להשליך במצולות ים כל חטאותינו, משום דאיתא במדרש זכר לעקדה שעבר אברהם אבינו בנהר עד צוארו, ואמר הושיעה ה' כי באו מים עד נפש. והוא השטן שנעשה כמו נהר לעבב אותו מן העקדה. ומהרי"ל סג"ל נהג ג"כ להלוך אצל הנהרות. ואמר כשהולכין אל הנהרות ביום טוב אל יוליכו עמהם שום מזון כדי לזרוק אל הדגים שבנהרות להראות להם לשמוח בהן דאית ביה חילול יום טוב</p>
<p>Midrash Tanchuma. Vayera 22</p> <p>Since the journey is a short one, what took him three days? When [Satan] saw that they did not accept his words, he went and made himself into a great river before them... When [Avraham] reached halfway through the river, the water was up to his neck. At that moment, Avraham raised his eyes to Heaven and said... “Now the water is about to drown me; if I or my son Yitzchak drown, who will fulfill Your word? Who will declare Your Oneness?” The Holy One, blessed be He, said, “By your life, it is through you that My Name shall be declared in the world.” The Holy One, blessed be He, then rebuked the spring, and the river dried up, and they stood on dry ground.</p>	<p>מדרש תנחומא (ורשא) פרשת וירא סימן כב כיון שראה שלא קבלו ממנו הלך ונעשה לפניו נהר גדול, מיד ירד אברהם לתוך המים והגיעו עד ברכיו, אמר לנעריו בואו אחרי ירדו אחריו, כיון שהגיע עד חצי הנהר הגיע המים עד צוארו באותה שעה תלה אברהם עיניו לשמים אמר לפניו רבש"ע בחרתני הודרתני ונגלית לי ואמרת לי אני יחיד ואתה יחיד על ידך יודע שמי בעולמי והעלה יצחק בנך לפני לעולה ולא עכבתי והריני עוסק בצוויך ועבשיו באו מים עד נפש אם אני או יצחק בני טובע מי יקיים מאמרך על מי יתייחד שמך, א"ל הקדוש ברוך הוא חיך שעל ידך יתייחד שמי בעולם, מיד גער הקדוש ברוך הוא את המעין ויבש הנהר ועמדו ביבשה</p>
<p>Levush Orach Chaim, 596 It was customary to go to place that had live fish to remember that we are like these live fish, who are ensnared suddenly in a net. So are we ensnared in the abyss of death and judgement. And in doing so, we will contemplate repentance more.</p>	<p>לבוש אורח חיים סימן תקצו ורגילין לילך למקום שראוין שם דגים, לזכור (ב) שאנו משולים בדגים חיים הללו שנאחזים במצודה, כך אנו נאחזים במצודת המות והדין, ומתוך כך נהרהר יותר בתשובה</p>
<p>Kitzur Shulchan Arukh Another reason: Since we are crowning God and proclaiming Him sovereign upon us, the location of a Jewish royal coronation is alongside the river, as this expresses the continuity and longevity of his reign.</p>	<p>קיצור שולחן ערוך קכט:כא ועוד יש טעם, מפני שאנו ממליכין היום את הקב"ה עלינו, והדרך הוא למשוח את המלכים אצל הנהר, לרמז שתמשך מלכותו</p>
<p>I Kings ch.1 Zadok the priest, and Nathan the prophet, and Benaiah the son of Jehoiada, and the Cherethites and the Pelethites, went down, and had Solomon ride King David's mule, and brought him to Gihon. Zadok the priest took the horn of oil out of the Tent, and anointed Solomon. And they blew the ram's horn; and all the people said: 'Long live king Solomon.'</p>	<p>מלכים א פרק א (לח) וירד צדוק הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אתו על גחון: (לט) ויקח צדוק הכהן את קרן השמן מן האהל וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם יחי המלך שלמה:</p>

<p>Nehemia 8 All the people gathered as one man into the square before the water gate; and they asked Ezra the scribe to bring the book of the Law of Moses, which the LORD had commanded to Israel. On the first day of the seventh month ...³ He read it aloud from daybreak till noon ...in the presence of the men, women and others who could understand. And all the people listened attentively to the Book of the Law.</p> <p>Nehemiah ...and Ezra the priest the scribe, and the Levites that taught the people, said unto all the people: 'This day is holy unto the LORD your God; mourn not, nor weep.' For all the people wept, when they heard the words of the Law.</p>	<p>נחמיה פרק ח</p> <p>(א) ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יקוק את ישראל: (ב) ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי: (ג) ויקרא בו לפני הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה: ... (ט) ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים את העם לכל העם היום קדש הוא ליקוק אליהם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה:</p>
<p>Rabbi Moses Isserless The custom of Israel is the law, as when people go to bodies of water and say "Cast your sins into the depths." This is because at the depths of the sea, one can witness the power of the Creation of the World, as the depth of the sea is the "tehom" and when we go there we see the power of the creator of the world.</p>	<p>רמ"א תורת העולה</p> <p>מנהג ישראל תורה הוא, במה שהולכים על המים ואומרים תשליך במצולות ים כל חטאתם. להיות כי מן מצולות ים ניכר ענין בריאת העולם, כי מצולות ים הוא התהום, והוא המקום היותר עמוק בים, וכשאנו הולכים שם אנו רואים גבורתו של יוצר בראשיתו. ולכן אנו הולכים על המים בראש השנה שהוא יום הדין, לשים כל אחד על נפשו ענין בריאת העולם</p>
<p>Micah 7 What misery is mine! I am like one who gathers summer fruit at the gleaning of the vineyard; there is no cluster of grapes to eat, ... ²The faithful have been swept from the land; not one upright person remains. Everyone lies in wait to shed blood; they hunt each other with nets. ³...the judge accepts bribes, the powerful dictate what they desire— they all conspire together. ⁴The best of them is like a brier, the most upright worse than a thorn hedge. The day God visits you has come, the day your watchmen sound the alarm. Now is the time of your confusion. ... ⁸Do not gloat over me, my enemy! Though I have fallen, I will rise. Though I sit in darkness, the Lord will be my light. ⁹Because I have sinned against him, I will bear the Lord's wrath, until he pleads my case</p>	<p>מיכה פרק ז</p> <p>(א) אללי לי כי הייתי כאספי קיץ כעללת בציר אין אשכול לאכול בכורה אותה נפשי: (ב) אבד חסיד מן הארץ וישר באדם אין כלם לדמים יארבו איש את אחיהו יצודו חרם: (ג) על הרע כפים להיטיב השר שאל והשפט בשלום והגדול דבר הות נפשו הוא ויעבתוה: (ד) טובם כחדק ישר ממסוכה יום מצפריך פקדתך באה עתה תהיה מבוכתם: (ה) אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף משכבת חיקך שמר פתחי פריך: (ו) כי בן מנבל אב בת קמה באמה כלה בחמתה איבי איש אנשי ביתו: (ז) ואני ביקוק אצפה אוחילה לאלהי ישעי ישמעני אלהי: (ח) אל תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יקוק אור לי: ס (ט) זעף יקוק אשא כי חטאתי לו עד אשר יריב ריבי ועשה משפטי ויציאני לאור אראה בצדקתו:</p>

<p>and upholds my cause. He will bring me out into the light; I will see his righteousness. ¹⁰ Then my enemy will see it and will be covered with shame.... ¹¹ The day for building your walls will come, the day for extending your boundaries. ¹² In that day people will come to you from Assyria and the cities of Egypt, even from Egypt to the Euphrates and from sea to sea and from mountain to mountain. ¹⁵ "As in the days when you came out of Egypt, I will show them my wonders." ¹⁸ Who is a God like you, who pardons sin and forgives the transgression of the remnant of his inheritance? You do not stay angry forever but delight to show mercy. ¹⁹ You will again have compassion on us; you will tread our sins underfoot and hurl all our iniquities into the depths of the sea. ²⁰ You will be faithful to Jacob, and show love to Abraham, as you pledged on oath to our ancestors in days long ago.</p>	<p>(י) ותרא איבתי ותכסה בושה האמרה אלי איז יקוק אלהיך עיני תראינה בה עתה תהיה למרמס כטיט חוצות: (יא) יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק: (יב) יום הוא ועדיך יבוא למני אשור וערי מצור ולמני מצור ועד נהר וים מים והר ההר: (יג) והיתה הארץ לשממה על ישיביה מפרי מעלליהם: ס (יד) רעה עמך בשבטך צאן נחלתך שכני לבדד יער בתוך כרמל ירעו בשן וגלעד כימי עולם: (טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות: (טז) יראו גוים ויבשו מכל גבורתם ישימו יד על פה אזניהם תחרשנה: (יז) ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירגזו ממסגרתיהם אל יקוק אלהינו יפחדו ויראו ממך: (יח) מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: (יט) ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל חטאותם: (כ) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:</p>
---	---

To Summarize

- Tanchuma - Akeda
- Levush – Caught like a fish in a trap
- Kings - Coronation
- Nehemia - National Commitment
- Isserless – Creation
- Michah – From Destruction to Renewal – the changing of our national fortunes, reconciliation with God, national restoration.

KAPPAROT

<p>Rabbi Yoseph Karo. Shulchan Arukh 605:1</p> <p>The Custom of Kapparot on Erev Yom Kippur That which [people] are accustomed to perform kapparot before Yom Kippur by slaughtering a rooster for each male and to say verses over it, you should prevent the custom. RAMA: And there are those from the Geonim that write about this custom, and similarly it is written from many Achronim, and so is the custom in all these countries [Ashkenaz] - and you shouldn't change,</p>	<p>שולחן ערוך אורח חיים סימן תרה סעיף א</p> <p>מה שנוהגים לעשות כפרה בערב יום כיפורים לשחוט תרגול על כל בן זכר ולומר עליו פסוקים, (א) יש למנוע המנהג. הגה: א ויש מהגאונים שכתבו מנהג זה, וכן כתבו אותו רבים מן האחרונים, <א> וכן נוהגין בכל מדינות אלו ואין לשנות, כי הוא (ב) מנהג ותיקין. ונוהגין ליקח תרגול זכר לזכר, ולנקבה לוקחין תרגולת (ב"י בשם תשב"ץ),</p>
---	--

<p><i>for it is an ancient custom. And it is the custom to take a male rooster for a male and a female for a female (Beis Yosef, in the name of Tashbatz). A pregnant woman takes two roosters, for maybe she will have a male. One chooses white roosters according to what it says (Isaiah 1:18) 'If your sins prove to be like crimson, they will become white as snow'. It is customary to give the kapparot to the poor or to redeem them for money to give to the poor (Maharil).</i></p>	<p>ולוקחין למעוברת (ג) ב' ב' תרנגולים אולי תלד זכר; <ב> ובוחרין (ד) ג בתרנגולים לבנים, על דרך שנאמר: אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו (ישעיה א, יח) (ה) ונהגו ליתן הכפרות לעניים, ד או לפדותן (ו) בממון שנותנים לעניים (מהרי"ל).</p>
<p>Levush OC 605</p> <p>The innards are discarded, 1. Because chickens roam and eat from any place they find and thus their intestines are full of "stolen goods"... and 2. They eat all manner of insect and as such we should not eat them on this day.</p> <p>The reason that people take a rooster in particular is that a rooster is called a "Gever" just like a man, this a rooster (gever) is the ideal surrogate for a man (gever). But if a rooster is unavailable, another creature may be used like a goose, a pigeon, and some say even a fish. And the common practice is to donate the animal to the poor...</p> <p>This is to satisfy the evil one, the yetzer hara i.e. Satan, the angel of Death who seeks the world's destruction and advocates to the detriment of all human beings, that they be handed over to his remit. When these animals are slaughtered in place of a human being, as if one has slaughtered one own's self, Satan loses his ability to accuse, as with the Scapegoat ... This minhag should be upheld!</p>	<p>לבוש אורח חיים סימן תרה</p> <p>ונוהגין(ב) לזרוק הבני מעים, משום שדרך התרנגולין לילך אנה ואנה ומתפרנסין מן הגזל, לכך אין להנות מהם, וגם הוא אוכל שקצים ורמשים, ולכך אין לאוכלו ביום הזה. ומה שמדקדקים ליקח תרנגול ולא עוף אחר או בהמה, הוא משום דתרנגול נקרא בלשון הקודש גבר, והאדם נקרא גם כן גבר, וא"כ גבר בגבר טפי מהני ומעלי, מיהו אם אין לו תרנגול לוקחין מין בעל חי אחר, כגון אווזים ותורים ובני יונים, ויש אומרים אפילו דגים, ורגילים ליתנם לעניים כדי שיהיה כפרה לנפשו, ... לכך לוקחים מינים הללו שידעו הכל שלא לשם קרבן הנהיגוהו אלא כדי להשביע עינו של רשע, הוא יצר הרע הוא שטן הוא מלאך המות, החפץ בהשחתת העולם ומקטר על הבריות כדי שימסרו בידו, וכשישחט כל אחד מין בעל חי במקומו, ויחשוב כאילו שחט את עצמו אין לו מקום לקטר כל כך, ועל דרך שעיר המשתלח לעזאזל, כן נ"ל לקיים המנהג</p>
<p>Maharil</p> <p>In some places, people give the animal itself to the poor. In the Rhineland, they give the financial value to the poor. In this way the poor will not be loath to receive it, but when the animal is itself donated to the poor, it is distasteful, as the poor person feels as if it bears sin...</p>	<p>ספר מהרי"ל (מנהגים) הלכות ערב יום כיפור</p> <p>דרש מהרי"ל סג"ל יש מקומות שנותנים הכפרות גופן לעניים, והוכשר מנהג ריינוס שנותנים מעות שוים לעניים דאז לא מתבייש העני מלקבלם. אבל כשנותנים את התרנגול גופי' אומר העני זה השליך עונותיו על תרנגול זה ונבזה אני לו ששלחו אלי'.</p>
<p>Rashi Shabbat 81a</p> <p>"In the Teshuvot of the geonim, I found that 15 or 22 days prior to Rosh Hashanna, a person would make a container of palm leaves, fill it with soil and animal fertilizer, plant beans into it and wait for the beans to sprout and grow. He would prepare one for each of his sons and daughters. On Erev Rosh Hashanna each child passed this plant around their head 7 times, saying: "This is instead of this, this is my surrogate, this is my penance" and they would throw the plant into the river!"</p>	<p>רש"י שבת דף פא</p> <p>האי פרפיסא - ... ובתשובת הגאונים מצאתי שעושין חותלות מכפות תמרים וממלאין אותם עפר וזבל בהמה וכ"ב או ט"ו יום לפני ר"ה עושין כל אחד ואחד לשם כל קטן וקטנה שבבית וזורעים לתוכן פול המצרי או קיטנית וקורין לו פרפיסא וצומח ובערב ר"ה נוטל כל אחד שלו ומחזירו סביבות ראשו שבעה פעמים ואומר זה תחת זה וזה חליפתי וזה תמורתי ומשליכו לנהר:</p>

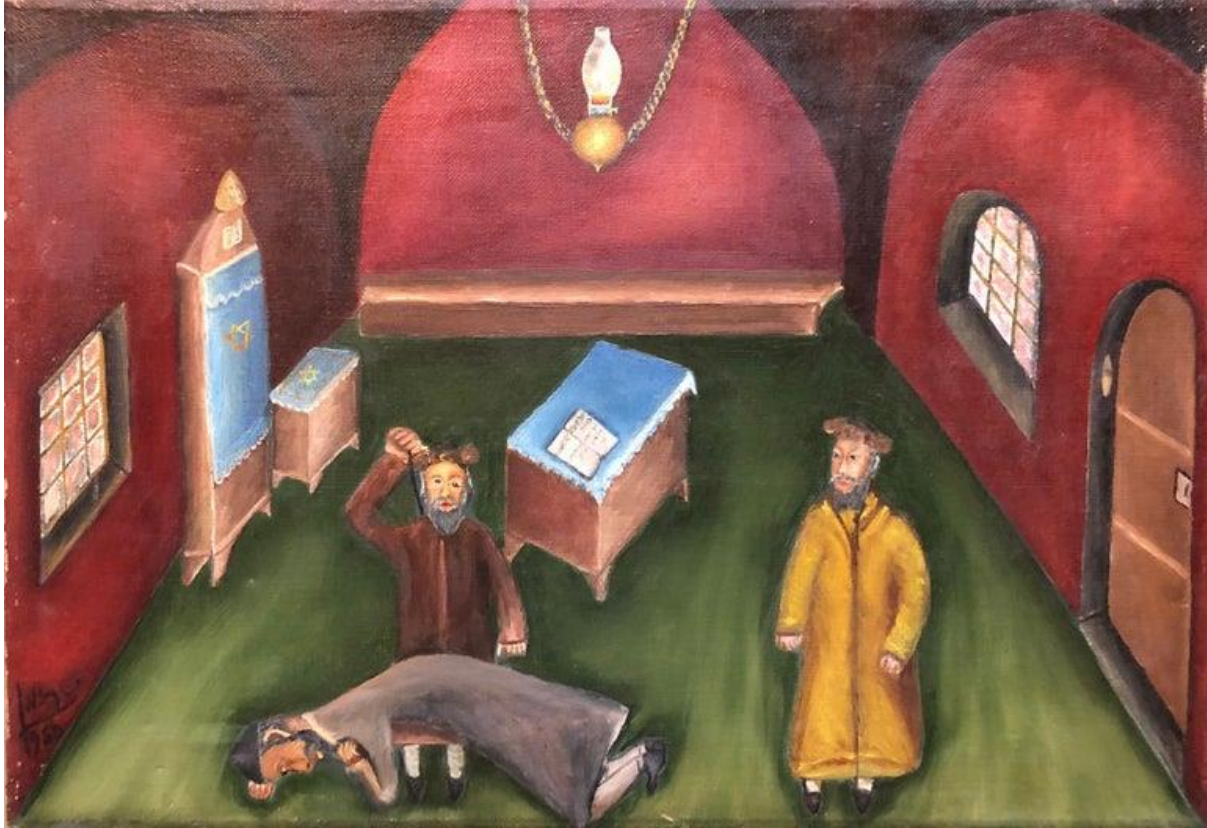

<p>Responsa of the Rashba As regards the “kappara” that the young people do on Erev Yom Kippur which I have banned, and you add that frequently the shehita is improper because it is as if he is slaughtering for a sacrifice, I discovered this practice in my town with many other practices that they would slaughter an old chicken as a penance when a child is born; they cut off the head of the chicken and hang it by its feathers on the entrance of the house along with garlic. And this appears to be a pagan practice and I applied pressure on the community and with God’s help, my words were heeded and there is no trace of this practice in our town. And this notwithstanding that I have heard of worthy people from Ashkenaz who study in our Beit Midrash and say that all their Rabbis in their regions practice this ritual on Erev Yom Kippur ... and Rav Hai (Gaon) was asked about this practice and approved it.</p>	<p>שו"ת הרשב"א חלק א סימן שצה מונטפסליר. לחכם רבי יעקב בר מכיר. כתב מר כי ראית מה שהשבתי אני בענין הכפרה שעושין לנערי' בערבי יום הכפורי' ושאסרתי אני. והנאך ואתה מוסיף עוד לומר שקרוב לומר שהשחיטה פסולה שזה כמו שוחט לשם חטאתו. אני מצאתי מנהג זה פשוט בעירנו עם שאר דברים שהיו נוהגין כיוצא בזה. שהיו שוחטין תרנגול זקן לכפרה על הנער היולד וחותכים ראשו ותולים הראש בנוצתו בפתח הבית עם שומים. והבלי' הרבה שנראו בעיני כדרכי האמורי ודחקתי על זה הרבה. ובחסד עליון נשמעו דברי ולא נשאר מכל זה ומכיוצא באלו בעירנו מאומה. אף על פי ששמעתי מפי אנשים הגונים מאד מאשכנז היושבים עמנו בבית המדרש שכל רבני ארצם עושין כן ערבי יום הכפורים ושוחטין לכפרה אווזין ותרנגולין. גם שמעתי כי נשאל לרבינו הא"י גאון ז"ל ואמר שכן נהגו.</p>
<p>Arukh Hashulkhan (20 Cent) In our sins we see the great damage done in the process of the slaughter of such a large number of Kapparot, from the pressure and the pace, shohtim can barely pay attention due to their exhaustion and furious pace and as a result some of the animals are slaughtered “terefot”. The knife cannot be properly checked, and the shohet’s hands are heavy. As such, it is a mitzva and obligation to minimize this practice rather than entering the holy day (of YK) with a possibility of improper slaughter. In previous generations people made efforts to ban this minhag but they were unsuccessful because the masses or as attached to this as they are to the mitzva of Etrog! As such, at the very least it is appropriate to start several days in advance and to avoid the early morning when the shohet’s hands are heavy.</p>	<p>ערוך השולחן אבל בעונותינו הרבים אנו רואים הקלקול בשחיטה מריבוי הכפרות, מהדחק והלחץ. ואין השוחטים משגיחים מפני העייפות והטורח, וכמה טרפות יצאו מתחת ידם. וגם הסכין – אי אפשר להיות בדוק כראוי. וגם ידי השוחט כבדות. ועתה בזמן הזה – מצוה וחובה להמעיטן, ולא ליכנס ביום הקדוש בחשש שחיטה. וכבר טרחו גם בדורות שלפנינו לבטלן, ולא עלתה בידן, כי ההמון דבוק בזה כמו על מצות אתרוג ועוד יותר. ולכל הפחות לראות להתחיל בשחיטתן איזה ימים מקודם, ולמנוע האשמורת, שידי השוחט כבדות אז.</p>
<p>LASHES</p>	
<p>Shulchan Arukh 607 All of the congregation receives 40 lashes after minchah, for from this one places on his heart to repent for his sins. RAMA: <i>The custom is for the recipient of lashes to say confessions at the time he is lashed and the one who lashes says "and He who is merciful atones for sin", etc. three times, summing to 39 words corresponding to the 39 lashes. It is the custom to use a strap of any width, for these lashes are only remembrance of lashes. One takes a strap of calf's leather; [this] spurs one to repentance by [recalling] the verse, "[Even] an ox knows its</i></p>	<p>שולחן ערוך אורח חיים סימן תרז סעיף ו כל הקהל לוקים ח מלקות (יז) ארבעים אחר תפלת המנחה, (יח) ט שמתוך כך יתן אל לבו לשוב מעבירות שבידו. הגה: ונהגו שהנלקה אומר (יט) וידויים בשעה שנלקה, והמלקה אומר: והוא רחום יכפר עון וגו', שלשה פעמים שהם ל"ט תיבות כנגד ל"ט מכות (מנהגים); ונהגו להלקות ברצועה (כ) י כל דהו, דאינו רק זכרון למלקות; ויקח רצועה יא של עגל, על דרך שנאמר: ידע שור קונוהו</p>

master...." (Kol Bo). The one who is lashed neither stands nor sits but should crouch forward with his face to the north and his back to the south (Maharil). Yom Kippur atones only for those who repent and believe in the atonement it conveys. If a person holds it in disdain and thinks in his heart, "What will Yom Kippur do for [me]?" — Yom Kippur will not atone for him. (Rambam Perek 3 Hilchos Shegagos).

ישעיה א, ג) (כל בו); והנלקה לא יעמוד, ולא ישב, רק מוטה (מנהגים) (כא) יב <ד> פניו לצפון ואחוריו לדרום (מהרי"ל). יום הכיפורים אינו מכפר אלא על השבים המאמינים בכפרתו, אבל המבעט בו ומחשב בלבו: מה מועיל לי יום כיפור זה, אינו מכפר לו (רמב"ם פ"ג מהלכות שגגות).

Yitzchak Roman, Israeli Folk Artist Painting and sculpture, born in Safed, 1913, known for his naive depictions of Jewish life and biblical scenes. , ...